

[Boligministeren]

Jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at der i modsætning til, hvad der fremgår af bemærkningerne til SF's forslag, nu er udsigt til, at spørgsmålet om overholdelse af nationale overenskomster bliver en del af selve teksten i det ændrede EF-direktiv.

Ændringsforslaget til det såkaldte udbudsdirektiv fra 1971 kan således forventes vedtaget med en bestemmelse om, at det tilbudsgivende firma skal tilkendegive, at der tages hensyn til bestemmelserne om beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforholdene på det sted, hvor arbejdet skal udføres.

Dette forslag, som er stillet af Europa-Parlamentet, har Kommissionen ved kommissær Martin Bangemann tilkendegivet at kunne støtte. Det vil sige, at der muligvis i selve direktivet bliver taget højde for det problem, der ligger til grund for SF's forslag.

Så vil jeg i øvrigt gøre opmærksom på, at en gennemførelse af SF's beslutningsforslag vil forudsætte, at der skabes direkte lovhjælp. Man kan nemlig ikke, som foreslået af SF, i et cirkulære binde tilbudsgiveren, når denne er en privat virksomhed, til at overholde danske overenskomster. Cirkulærer er kun bindende for tilbudsgivere, der har karakter af statslige eller kommunale myndigheder, eller hvor overholdelse kan gøres til vilkår for offentlig støtte. Jeg vil derfor tro, at en gennemførelse af EF-direktivet i Danmark vil nødvendiggøre, at der skabes hjemmel i dansk lovgivning, men for at undgå at skabe forvirring herom mener jeg dog at man bør afvente Ministerrådets vedtagelse af ændringsforslaget til udbudsdirektivet. Herved bliver der skabt klarhed over indholdet og dermed over, hvilke initiativer vi herhjemme måtte finde nødvendige.

Derudover er det regeringens opfattelse, at eventuelle initiativer på området bør afvente regeringens drøftelser med arbejdsmarkedets parter og regeringens endelige stillingtagen.

Ændringsforslaget til udbudsdirektivet kan forventes at blive vedtaget i den allernærmeste fremtid og senest i juni måned i år, og det skal være gennemført i Danmark inden 12 måneder efter vedtagelsen.

Jeg vil derfor henstille til Folketinget, at vi undlader at foregribe resultatet af det igangværende arbejde i EF, inden vi griber til ændring af dansk lovgivning, og jeg skal med disse bemærkninger på regeringens vegne afvise forslaget.

Svend Andersen (S):

Jeg skal indledningsvis sige, at vi er enige med forslagsstillerne i, at det er nødvendigt, at regeringen sikrer, at arbejder, der udføres efter bestemmelserne om udbud i EF-direktivet om offentlige anlægsarbejder, udføres efter danske overenskomster, hvad angår løn- og øvrige arbejdsforhold. Og det direktivforslag, der er til behandling i øjeblikket, har jo medført en hel del usikkerhed om muligheden for, at man kan sikre overholdelse af disse lokale eller nationale overenskomster eller andre arbejdsretlige bestemmelser i det land, hvor bygge- og anlægsarbejderne skal udføres.

De udenlandske entreprenører skal naturligvis overholde den nationale lovgivning, således som boligministeren jo også har understreget, men bl.a. i Danmark er mange forhold jo reguleret via overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter, og det er altså aftaler, de udenlandske entreprenører ikke på forhånd er forpligtede til at overholde, og det giver selvfølgelig anledning til bekymring i hele den europæiske fagbevægelse. Det pågældende direktiv indeholder altså ingen bestemmelser om, at de overenskomstmæssige bestemmelser skal overholdes, og det betyder, at direktivet ikke i sig selv er nogen garanti mod konkurrence på de arbejdsmæssige vilkår og de lønforhold, som de udenlandske tilbudsgivere altså kan byde deres ansatte.

Vi må fastslå, at hvis den sociale dimension skal tages alvorligt – og det skal den – så må direktivet også tage højde for disse forhold. Derfor må vi i direktivet udtrykkeligt have nævnt, at løn- og arbejdsforhold ikke skal tolkes, som om de kun er de arbejdsbetingelser, der findes i de love og cirkulærer, der er gældende; de skal også være de rent faktiske løn- og arbejdsforhold i det pågældende land.

Jeg bemærkede, at regeringen havde en forventning om, at det ville blive indføjet i direktivet, og vi er selvfølgelig også mest interesserede i, at det er det, der kommer til at ske. Vi er enige med ministeren i, at hvis det ikke sker, er det ikke nok at klare det med administrative bestemmelser og cirkulærer, så må der lovgives. Jeg forstod også, at det var ministerens opfattelse, at det ville forudsætte en lovgivning, men jeg blev ikke helt sikker på, om det var regeringens agt at lave denne lovgivning, hvis det skulle blive nødvendigt. Jeg må klart sige, at det er